

skal kun nævne, at i Havneraadet har Havne-
 kaptainen anslaaet Værdien til 25 Kr. pr.
 Kvadrataalen, rigtigt nok under noget andet
 Forhold, da der var Tale om en mindre
 Frihavn. Efter den Beregning vilde Grun-
 den have en Værdi af 25 Mill. Kr., som
 sagte til de 17—18 udgjøre 43 Mill. Nu
 tror jeg ganske vist, at denne Vurdering af
 Areal et er for høi, at vi dristigt kunne gaa
 ned til det Halve, men vi komme dog til et
 Beløb af 30 Millioner, som af Staten og
 andre offentlige Autoriteter skulle anbringes
 i Frihavnen. Det er aldeles utvivlsomt, at
 Frihavnen vil faae en ikke ringe Indflydelse
 paa Toldindtægterne og Udviklingen af Told-
 forholdene, hvis den i det Hele taget faar
 nogen Betydning, hvorom de Saaghyndige
 ere meget uenige, men i intet Tilfælde bør
 man optage Spørgsmaalet om en ny Told-
 lov til en alvorlig Drøftelse uden at sætte
 det i Forbindelse med Spørgsmaalet om,
 hvilken Indflydelse Unlæget af en Frihavn
 ved Kjøbenhavn vil have paa Sagen. Jeg
 mener derfor, at det er ikke let at vælge et
 uheldigere Tidspunkt end det, som Folke-
 thinget har valgt til nu at fremkomme med
 den Art af Forslag. Smidlertid forekommer
 det mig, at der i den Betænkning, der er
 afsaget af Folkethingssubvalgets Flertal, og
 som nærmest maa anses for at repræsentere
 Motiverne til Lovforslaget, saa meget mere
 som Forslagsstilleren var Medlem af dette
 Udvalg, kan ses nogle Antydninger til, hvor-
 for Lovforslaget er kommet frem netop nu.
 Jeg har ikke sat mig ind i Lovforslagets
 Detailler, dertil har jeg ikke haft Tid, og
 jeg ansaa det, oprigtig talt, ikke for Uleiligh-
 heden værd at spille meget Arbejde derpaa,
 jeg har kun søgt at gjøre mig klart, hvilke
 Principper det hviler paa, og hvorvidt jeg
 kunde slutte mig dertil eller maatte afvige
 derfra. Et Hovedprincip, som gaar igjen-
 nem og finder det stærkeste Udtryk i Be-
 tænkningen, er egentlig en vis Ubillie eller
 Mobvillie mod Alt, hvad der kaldes Stor-
 industri. Man lader det skimte igennem,
 at man helst var fri for den, og helst vilde
 have den slaaet ihjel. Der er vel ikke stillet
 noget direkte Forslag, der gaar i denne
 Retning. Det er givet, at der for Dieblit-
 ket i Verden findes en Stemning, som gaar
 imod Frihandel og i Retning af at beskytte
 Industri og Haandværk, derunder ogsaa
 Storindustrien, og jeg har ikke kunnet
 frigjøre mig for en Følelse af, at Grunden,
 hvorfor Forslaget er kommet frem netop nu,
 er den, at man har villet benytte Tiden, me-
 dens den var der, for Protektionismen havde
 gjort stærkere Fremstridt og gjort det endnu
 vanskeligere at komme Storindustrien til Livs.

— Jeg vil dog sige, at naar jeg ikke kan
 være enig med Folkethingets, og navnlig dets
 Udvalgs Flertals Fremstilling, skyldes det
 ikke den Omstændighed — den Bemærkning
 vil jeg indsfyde i Parenthes —, at min egen
 Interesse som Industridrivende berøres deraf;
 thi jeg kunde for mit eget Vedkommende ikke
 ønske nogen bedre Toldlov end den, der fore-
 ligger fra Folkethingets Side; alle de In-
 dustrier, jeg personlig giver mig af med, ere
 stillede saa gunstig, som jeg paa nogen Maade
 kan ønske. Det er altsaa ikke personlige Mo-
 tiver, der bevæge mig til at indtage et andet
 Standpunkt end Folkethingets Flertal. — De
 Theorier, der gjøre sig gjældende gjennem
 Folkethingets Udvalgs Flertals Betænkning,
 maa for Dieblitket anses for om ikke at være
 helt antiiberebe saa dog at være paa gode
 Veie til at blive det. Det er altsaa meget
 uheldigt at lægge dem til Grund for Told-
 lovforandringer. Betænkningen er i det Hele
 holdt i en saadan Tone, at Folkethingssub-
 valgets Mindretal har fundet sig foranlediget
 til at sige, at der er malet med for stærke
 Farver, men jeg maa sige, at det er et meget
 moderat Udtryk; thi den er egentlig holdt i
 en høist libensfabelig Tone, saa at man ikke
 kan tillægge den stor objektiv Betydning. Der
 tales om den uenadelige Stat, som Stor-
 industrien trækker af den øvrige Del af Be-
 folkningen, uden at det paavises, hvor denne
 Stat egentlig bliver af. Der siges, at den
 gaar i de Industridrivendes og deres Med-
 hjælpers Sommer, men det mærker man ikke
 noget til. Det turde derfor i alt Fald
 være en høi Grad af Overdrivelse at stille
 det op paa den Maade, ligesom det over-
 hovedet er en Misforstaaelse at tro, at Pri-
 sen paa Industrifrembringelser her i Landet
 nødvendig er et Produkt af disse Indus-
 trifrembringelsers Pris i Ulandet plus den
 danske Indførselstold; thi i de allerfleste Til-
 fælde vil Fabrikanten her i Landet ikke kunne
 drage den Fordel ud af Tolden, som det al-
 mindelig antager, og som ogsaa Folkethingets
 Flertal aldeles uenighellig har ment lader sig
 gjøre. Jeg skal imidlertid ikke dvæle længere
 ved dette Spørgsmaal, som er af en national-
 økonomisk Betydning, saa meget mindre som
 den høitærede Finansminister har udtalt den
 Anskuelse, som jeg i denne Retning i alt Væ-
 sentligt nærer.

Der er et andet Princip, der næsten som
 en rød Traad gaar igennem hele Lovfor-
 slaget, og som man ikke kan negte vinder al-
 mindelig Tilslutning baade i og udenfor Folke-
 thinget, men som ikke desto mindre er falkt,
 og hvorom jeg derfor vil tillade mig at frem-
 sætte nogle Uttringer. Det fremgaar af flere
 Steder i Betænkningen, at man mener, at